

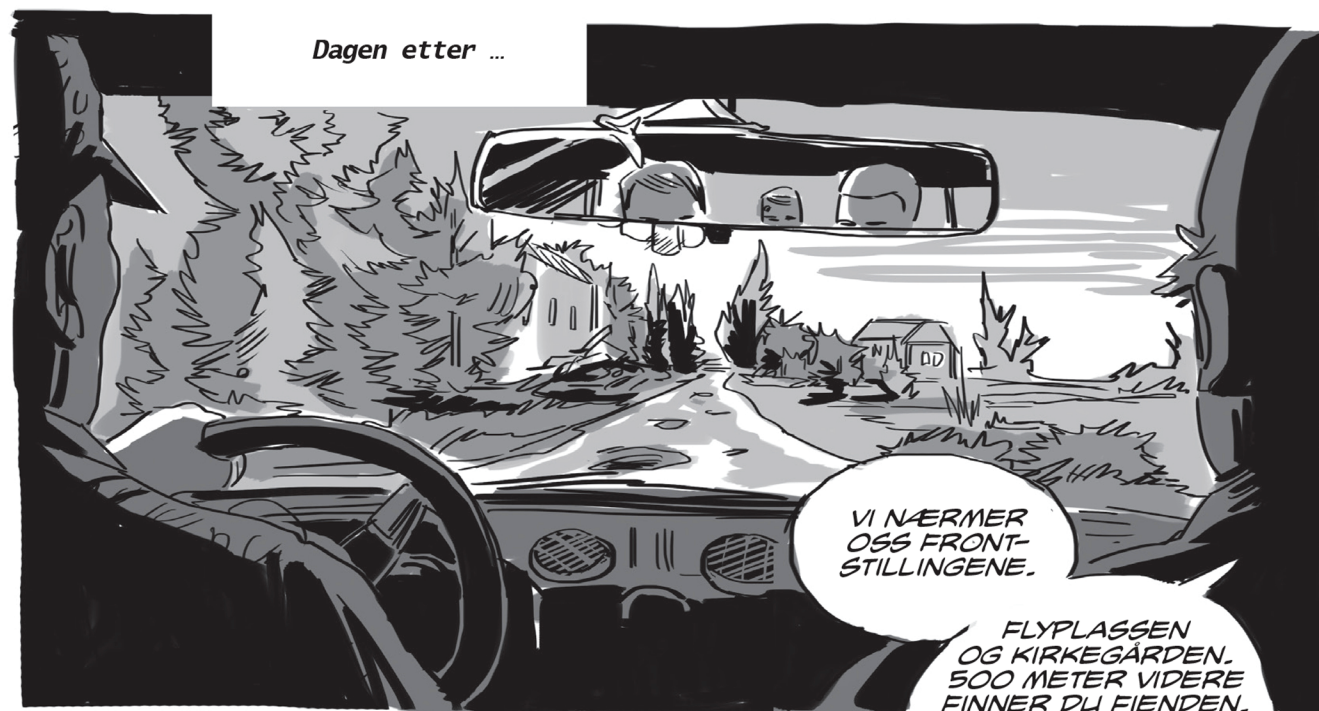
28. september 2016

En kort kjøretur fra byen var det tydelig at frontlinjen ikke var langt unna. Asfalten var perforert med bombekratere.

Husene langs veien var enten gjennomboret av kulehull eller redusert til hauger av mur og planker.

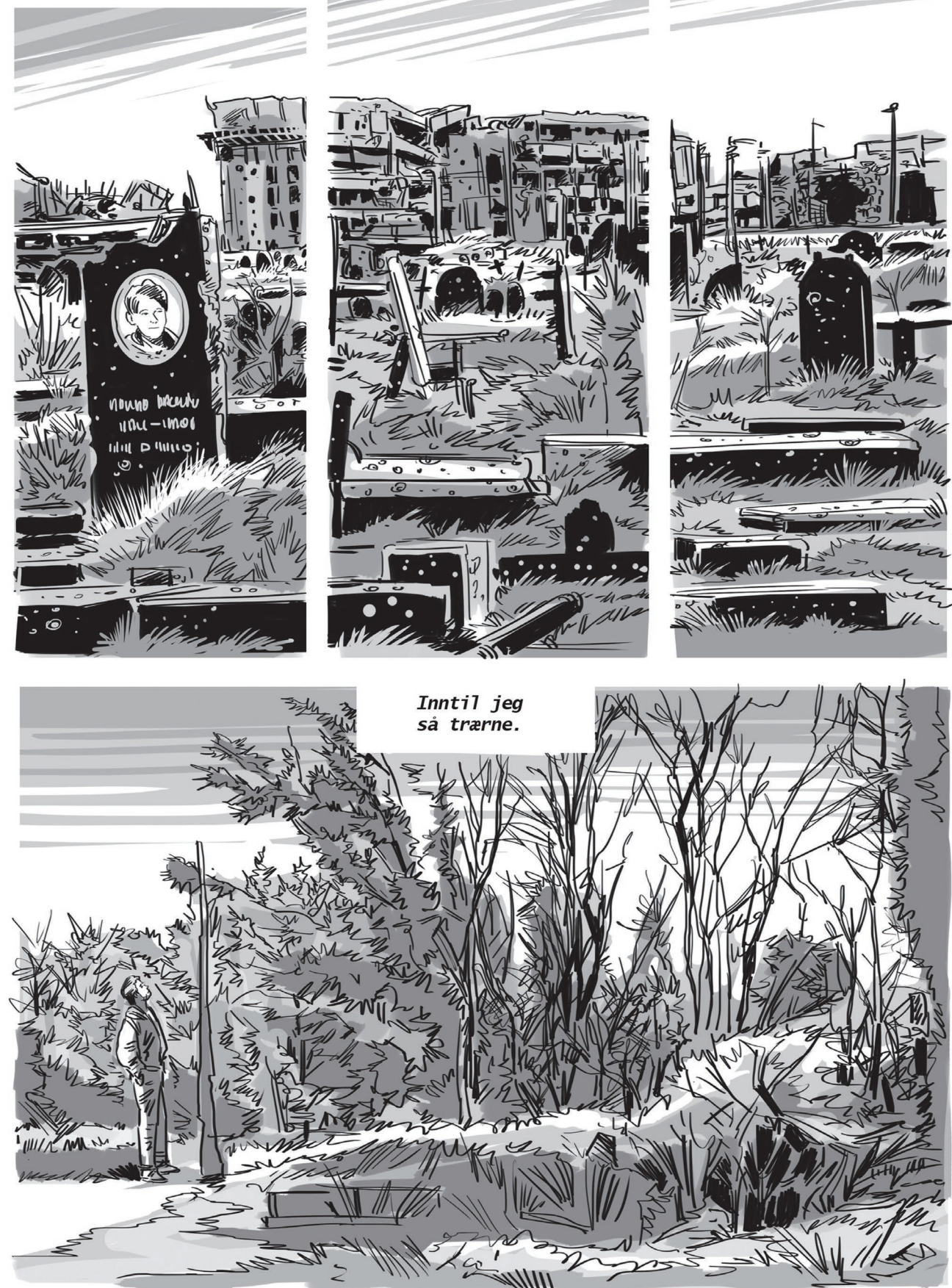
Etter en stund hadde vi kommet så langt vi kunne.

Lenge var jeg ikke sikker på hva det var som var så merkelig.

I alle sårene de hadde fått fra granatsplinter og kuler, hadde det sprunget ut friske skudd, nye greiner.

Trærne hadde endret karakter, og lignet nifse, hårete hender.

